

opusdei.org

Zaređeno 29 novih svećenika: „Ako smo ponizni, donosit ćemo plod“

Dana 25. svibnja, dvadeset i devet vjernika Opusa Dei primilo je svećeničko ređenje od biskupa Paula Toshihiro Sakaija, pomoćnog biskupa Osake-Takamatsu (Japan). Svečanost se održala u bazilici svetog Eugena (Rim).

27.05.2024.

Biskup Sakai je tijekom homilije podsjetio da je svećenik netko tko živi za druge: „Od sutra počinjete put da postanete ne ono što želite biti, nego ono što oni oko vas žele da budete.“

Biskup Sakai: „Svjedoci, pastiri i ovce“

Osvrćući se na liturgijska čitanja, biskup je istaknuo da su svećenici pozvani biti svjedoci. Osim toga, više ne bi trebali živjeti za sebe, nego za Onoga koji je za njih umro i uskrsnuo (2 Kor 5,15). „Svećenik mora biti dobar pastir, poput Krista, ali i dobra ovca, da tako kažem“, rekao je. „I mi svećenici moramo slušati glas Dobroga Pastira i slijediti ga.“

Japanski biskup osvrnuo se na primjer magarca, životinje koju je volio osnivač Opusa Dei, sveti Josemaría Escrivá: „Magarac svojim velikim ušima čuje glas svoga gospodara.“

Prije obreda biskup je svakom od novih svećenika darovao malog origami magarca kojeg je sam izradio tijekom svog putovanja u Rim. U homiliji je podijelio riječi iz osobnih bilježaka svetog Josemaríje, koje su trebale nadahnuti nove svećenike: „Ja sam tvoj magarac, Isuse... I od svog magarca, Djeteta Božjega, čini kako želiš (...) Ja želim biti tvoj magarac, strpljiv, vrijedan, vjeran...”

Novim svećenicima podijelio je i ovu japansku poslovicu: „Što zrno riže više raste, to se više savija.” „Što više iskustva steknete kao svećenik od sada,” rekao je ordinandima, „to je važnije biti ponizniji. Ako ste ponizni, donijet ćete više ploda.”

Video ceremonije pogledajte [ovdje](#).

U svojoj je propovijedi biskup Sakai zamolio za „najbogatiji Božji blagoslov za Opus Dei, duhovnu obitelj koja se do ovog trenutka brinula za ovih 29 ljudi, kao i za

svakoga od vas, njihove roditelje, rodbinu i prijatelje."

Biskup je potaknuo nove svećenike na veliku vjernost duhu utemeljitelja. Završio je riječima: „Svi, s Papom, Isusu po Mariji. Ona nas poziva, kao u Navještenju, da s poniznošću postavimo pitanja koja vode u svjetlo, uvijek završavajući s poslušnošću vjere."

Mons. Fernando Ocáriz: „Veliki dar za vas i za cijelu Crkvu"

Na kraju obreda prelat Opusa Dei, monsinjor Fernando Ocáriz, izrazio je zahvalnost i naklonost novim svećenicima i njihovim obiteljima: „Danas ste na poseban način doživjeli Božju blizinu. Svećeništvo je veliki dar za vas i za cijelu Crkvu, i potiče nas da provodimo ono što je sveti Josemaría preporučio: živjeti u neprestanoj zahvalnosti Bogu."

Podsjetio je roditelje novih svećenika: „Vi ste pridonijeli procvatu dara svećeničkog poziva u vašoj djeci. Pratite ih i dalje svojom molitvom.”

„Ne zaboravimo puno moliti za Papu i njegove današnje nakane koje obuhvaćaju cijelu Crkvu i cijeli svijet, a posebno sada za mir.”

[Galeriju slika pogledajte ovdje](#)

Svećenici iz 19 zemalja: „Dar uz pomoć i molitvu svih”

Jedan od novih svećenika je Djuna Pascal Mansinsa, rođen u Kinshasi 1988., koji je 2013. diplomirao na Sveučilištu u Kinshasi kao inženjer strojarstva. U bolnici Monkole radio je tri godine na poslovima održavanja opreme i objekata. Stigao je u Rim 2018. kako bi nastavio diplomski studij teologije i sada završava rad iz biblijske teologije o tipološkoj egzegezi u patristici.

Svećeničko ređenje primili su i Talijani Roberto Sorrenti (Paternò, 1971.) i Daniele Mottura (Milano, 1981.). Danieleova prva profesionalna iskustva bila su u području zelene gradnje i održive arhitekture u Milanu. Roberto je, s druge strane, radio na području stručnog usavršavanja i pridonio razvoju sveučilišnog programa Digitalnog inženjerstva koji se nudi kroz sporazum s Politehničkim sveučilištem u Milanu. „Svijet rada je povlašteno mjesto za izgradnju dugoročnih odnosa“, kaže Roberto razmišljajući o svojoj budućoj svećeničkoj službi. „Element koji održava te odnose živima je pomaganje drugima da rade za opće dobro i buduće generacije, ne samo lijepim riječima, već konkretnim projektima.“ Njih dvojica su do svećeništva došli različitim putovima koji su ih doveli u Rim na završetak teoloških studija.

Wai Leung Ng (Billy) još je jedan od novih svećenika. Rođen u Hong Kongu 1989., Billy je studirao engleski jezik i književnost te obrazovanje. Radio je nekoliko godina kao učitelj engleskog, etike i vjeronauka u školi Tak Sun, gdje je (kao učenik od 17 godina) otkrio vjeru i krstio se. Nakon završenog studija moralne teologije piše diplomski rad na temu "Kompatibilnost pojmova prirodnog prava u konfucijanizmu i kršćanstvu". „U mojoj zemlji potrebno je puno apostolskog rada s ljudima drugih religijskih tradicija“, kaže on, „kako bi mogli upoznati i zavoljeti Isusa Krista“. „Molite za ovaj apostolat i za mene da izvršim svoju ulogu svećenika.“

Alberto Hikaru Shintani je iz São Paula (Brazil), gdje je proveo djetinjstvo. Peti je od sedmero braće i sestara, njegova obitelj je porijeklom iz Japana, a on se vratio u tu zemlju

kako bi studirao japansku povijest na sveučilištu. Nakon što je diplomirao na Sveučilištu Kobe i kasnije magistrirao na Sveučilištu Kyoto, radio je kao istraživač u Japanskom društvu za promicanje znanosti i u japanskoj nevladinoj organizaciji koja podupire društvene projekte u zemljama u razvoju. Također je bio direktor Kulturnog centra Seido, sveučilišne rezidencije Opusa Dei u Ashiyi. „Puno sam naučio“, kaže Hikaru, o svojoj budućoj svećeničkoj službi, „iz iskustva života u zemlji s kršćanskim korijenima (Brazil) i drugoj u kojoj prosječna mlada osoba nikada nije imala dodir s transcendentnim (Japan). Shvaćate da bez obzira na kulturno okruženje, ono što u konačnici tražimo uvijek je isto: smisao postojanja, ljubav prema životu, razlog da ustanemo svako jutro; vjerujem da nas lik svećenika može podsjetiti na odgovor da sve te čežnje već postoje, imaju ime i lice, to

je Krist; i da On preuzima inicijativu da nas traži."

Chinwike Asolibe je Nigerijac. Nakon što je završio dodiplomski i poslijediplomski studij hidrogeologije na Sveučilištu u Beninu, nekoliko je godina predavao u školama u Warriju, Lagosu i Benin Cityju. Kaže da je dragocjeno iskustvo raditi, formirati i obrazovati mlade ljude, pomoći im da se suoče s budućnošću i s optimizmom donose odluke.

Trenutno radi na doktorskoj tezi o evangelizaciji Lagosa od strane otaca Družbe afričkih misija (SMA). Kao svećeniku, njegova je želja posvetiti se „osiguravanju da radosna vijest koju su posijali misionari u zapadnoj Africi u proteklih 150 godina pusti korijenje u životima mnogih ljudi u Nigeriji, kako bi oni postali istinski nositelji Evandjelja".

Jaime Hernández mladi je liječnik iz Sjedinjenih Država. Rođen u

Meksiku, specijalizirao je kardiologiju u Španjolskoj, a zatim se posvetio liječenju srčanih aritmija u Sjedinjenim Državama. „Svoju ulogu svećenika vidim kao nastavak svog poziva liječnika. Isus je također bio iscjelitelj; gotovo sva njegova prva čuda bila su ozdravljenja. Vrlo često će i moj svećenički rad biti iscjeliteljski, uz milost Gospodnju kroz Sakramente, slušajući, prateći i brižno brinući se za ljude, oduševljen sam što mogu pomoći u obnovi ljudskih srca kako bi ona kucala u skladu s Kristovim srcem. To je svačija najdublja čežnja i to je smisao našeg postojanja.“

Paragvajac Marcial Núñez potječe iz grada Capiatá. Prije nego što je krenuo na svoj put pripreme za svećeništvo, studirao je elektromehaničko inženjerstvo na Nacionalnom sveučilištu u Asunciónu i specijalizirao elektroniku. Razmišljajući sada o

svom svećeničkom ređenju, voli se prisjetiti Isusovih riječi: „Niste vi mene izabrali, nego sam ja izabrao vas i postavio vas da idete i donosite plod – plod koji traje – i da što god zamolite u moje ime dat će vam Otac." Dodaje: „Ove riječi sažimaju moje osjećaje. Poziv na svećeništvo je dar. Svi smo pozvani od Boga da donosimo plod gdje god bili, svatko prema svome putu. On me pozvao da to činim kao svećenik, uz svačiju pomoć i molitvu."

Imena i zemlje novih svećenika su:

- Cecil Otieno Agutu (Kenija)
- Ricardo Alanís Cristóforo (Meksiko)
- Chinwike Simon-Jude Asolibe (Nigerija)
- Renie Cavales Toco (Filipini)
- Gaétan Cœurderoy (Francuska)
- Javier de Juan Pardo (Španjolska)

- José de la Pisa Pérez de los Cobos (Španjolska)
- Juan Carlos Díaz Palacio (Meksiko)
- Jordi Farreras Tió (Španjolska)
- Matteo Frondoni (Švicarska)
- Abraham Geraldez Briones (Filipini)
- Pedro Gil Nogués (Kamerun)
- Clemens Maria Gudenus (Austrija)
- Jaime Hernández Ojeda (SAD)
- Juan Pablo Hinojosa Gómez (Australija)
- Javier Jauquicoa Martinena (Španjolska)
- Francisco Javier Jiménez Aguilar (El Salvador)
- Carlos Augusto Lisboa Santos (Brazil)
- Djuna Pascal Mansinsa Mvuala (D.R. Kongo)
- José Angel Márquez Urizar (Meksiko)
- José María Morales de Álava (Švedska)

- Daniele Mottura (Italija)
- Wai Leung Ng (Kina)
- Marcial Eleno Núñez Álvarez (Paragvaj)
- José Fernando Pérez Aguilar (Meksiko)
- Álvaro Piquer Altarriba (Španjolska)
- Alberto Hikaru Shintani (Japan)
- Roberto Sorrenti (Italija)
- Agustín Torres Gómez (Meksiko)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/svecenicka-redenja-u-
rimu/](https://opusdei.org/hr-hr/article/svecenicka-redenja-u-rimu/) (4.04.2025.)